

Kincsem

SZEREPLŐK

BLASKOVICH ERNŐ
ZICHY MARGIT grófnő
FESTETICS gróf
ROBERT HESP, angol tréner
MAGGIE, Hesp felesége
BALTAZZI, görög bankár
CAVALIERO, a Jockey Club elnöke
FRANZL, lovászfűú
LÓNYAY MENYHÉRT
KAROLINA, Blaskovich maitresséje
MADDEN, zsoké
FERENC JÓZSEF császár
TRANSPORTŐR
TITKÁR

I. RÉSZ

1. SZÍN

Dombtető/VADÁSZAT

FRANZL: Ernyeszt úr, kérem! Tessék elképzelni, Waternimph...

BLASKOVICH: Mi bajod? Mi baja?

FRANZL: Waternimph nem akar inni, pedig én...

BLASKOVICH: Mit nem akar Waternimph, baromkölyke? Tehetetlenkedsz?

FRANZL: Nem akar inni.

BLASKOVICH: Hajsza közepette? Mondták, hogy itassad?

FRANZL: Próbáltam csak. Ó tudja, mi kell neki. Elfordult.

BLASKOVICH: Meg se próbáld! Te!

HESP: *(közbeszól)* Mr. Blaskovich! Ha megengedi, uram, a vadászatnak ezennel vége.

BLASKOVICH: Délidőben?

FRANZL: Festetics gróf úr parancsolta.

HESP: Ugyanis gátversennyel zárul az idény, kimondatott.

BLASKOVICH: Franzl! *(rettenetesen néz rá)*

FRANZL: Híttem, tudni tetszik.

BLASKOVICH: Nekem ezt mért nem mondta senki?

HESP: Félreértés, uram.

BLASKOVICH: Mindenki tudja, csak én nem? Mi velem ez a tréfa?

HESP: Képzeli, uram, ha...

BLASKOVICH: Nem szokásom a képzelet. Ez valami társasági élc lesz, te angol. Még ez a kölyök is tudja. Mi? Franzl!

FRANZL: Én nem. Csak mondták, hogy lovászok is készülünk a gátversenyre...

HESP: Ha megenged egy megjegyzést, uram, az ön lova, Waternimph szemmel láthatólag elfáradt.

BLASKOVICH: Ezt pont maga mondja meg! És ezért szakadt meg a vadászat? Hogy ő fáradt?

HESP: Ön már az ötödik vadásznapon hajtja. Pedig benne van a korban az a kanca.

BLASKOVICH: Waternimph mindent bír. Amíg versenyzett, az Epsom Derbyn 24 lovas mezőnyben lett hetedik, ami nemde tiszteletre méltó forma. Tudta ön ezt?!

HESP: Ott voltam Epsomban akkor, saját szememmel láttam. Akkor tanultam megbecsülni őt.

BLASKOVICH: Franzl! Mész, ellátod Waternimph-et, csomagolsz, megyünk.

FRANZL: Hát a gátverseny? Legalább nézhetnénk meg. *(el)*

HESP: Mióta öné ez a remek telivér?

BLASKOVICH: Ötödik éve ülök rajta. Kifogás?

HESP: Ne hagyja üresen őt. A telivér vérvonala Isten ujját követi. Waternimph csikóiból ön gazdag lehetne, Mr. Blaskovich. Fedeztesse.

BLASKOVICH: Az én kezem alatt nem születik Derby-győztes. Tervem, felhagyok a tenyésztéssel.

HESP: Én pedig nem leszek vadászmester tovább. Ha meggondolná magát, egy Waternimph csikót készséggel tréningbe vennék jövőre Gödön.

BLASKOVICH: Itt rajtam kívül mindenki arisztokrata sok-sok telivérrel, forduljon hozzájuk csikóért az úr. És én nem szeretek utazni. Azt is bánom, hogy idejöttem. Hazaköt a zabom. Az én hírnevem az a zabom.

HESP: Waternimph nem akárki, és...

BLASKOVICH: Punktum. Befejeztem.

HESP: Gondolkozzon rajta.

BLASKOVICH: Nem természetem. Én csak kimondok, és az úgy is lesz. Zavarja?

FESTETICS: *(jön)* Mr. Hesp! Már neveznek az induló urak.

HESP: Megértem, gróf úr. De várnunk kell, míg összeszedik a hajtókat.

FESTETICS: Intézkedjen eziránt, Robert.

HESP: Meg lesz, uram. Margit grófnő állapota?

FESTETICS: Javult, Robert. Nemde, Erneszt?

BLASKOVICH: Már ez is szóbeszéd?

MARGIT: *(bejön)* Uraim! Hát itt vannak! Erneszt! Mire jutottak Mr. Hesppel?

BLASKOVICH: Nem értem, grófnő.

MARGIT: Waternimph ügyében.

HESP: Csak néhány semmitmondó szót váltottunk, kérném.

MARGIT: Hesp a legjobb, Erneszt. Hallgasson rá, ne űzzön vadat Waternimph-fel. Ez kíméletlenség. Fedeztesse. Jó?

BLASKOVICH: Hátam mögött kegyed összebeszélte egy vadászmesterrel, Margit?

FESTETICS: Ez csak jóakarát. Megértés, Erneszt.

BLASKOVICH: Minek a megértése? Azt mondd!

MARGIT: Hogy maga az én kedvemért vadászik Waternimph-fel. Nekem udvarol vele.

BLASKOVICH: Újabb szóbeszéd. Hogy képzelheti, Margit?

MARGIT: Ha szóbeszéd is, elhiszi, hogy ez nagyon jólesik nekem, Erneszt? Üljön le, ne álldogáljon! Bóknak veszem, s ez nekünk nőknek mindenünk.

Lónyay és Baltazzi bejönnek

LÓNYAY: Waternimph 16 markos kanca, a legmagasabb volt a vadászaton, és Blaskovich Neszti – megfigyelték? – még pihenőbe sem szállt le róla.

BALTAZZI: Mert csakis a legmagasabb telivér hátáról mer az ön szemébe nézni, grófnő. Bár merészel, Herr Blaskovich lóról szállva is kegyednek szolgálni.

LÓNYAY: Így van ez, Margit?

FESTETICS: Milyen pletyka jutott a fülébe, Baltazzi?

BALTAZZI: Fülembé? A szemembe! A távcsövem pletykálta el. Nincsen egy órája, hogy láttam. Túl a patakon a rét. Margitot a mai vadászaton arra a rétre ragadta a lova. Fékezhetetlenül vitte a grófnőt.

LÓNYAY: Két ország legkiválóbb hölgylovasát. Fékezhetetlenül. Nem hihető el.

FESTETICS: De nem lehetetlen.

BLASKOVICH: Kérem. Én nyomába eredtem a hölgynek, hogy lovát fékezzem. Óvólag.

MARGIT: A megmentőm volt, uraim.

BALTAZZI: Bár a távcső azt mutatta, hogy a grófnőt előzőleg földre vetette a ló, úgy érték be kegyedet.

LÓNYAY: Margitot, aki családi hírek szerint nyeregből háromévesen pottyant le először és utoljára?

BLASKOVICH: Azt meri állítani, hogy a grófnő részéről tettetett volt a baleset?

BALTAZZI: Maga, Blaskovich úr pediglen az ájult grófnő fölé hajolva két öklével saját arcára ütve zokogott. Ezt követőleg csókolta is a hölgyet.

MARGIT: Magamhoz térített ájulásomból. Hitte, hogy halott vagyok. Ugye, Erneszt?

BALTAZZI: Majd a kegyed fűzőjét szétoldozva vizsgálatba kezdett.

MARGIT: Segítő szándékkal. Hogy levegőhöz jussak.

LÓNYAY: Levegőhöz?

FESTETICS: Elég legyen! Rossz ízűek az urak. Megtiltom.

LÓNYAY: Nekem jogomban áll ez a tónus. Margitnak bejelenteni valója van. Nemde, Margit? Én a tegnapi vadászat folyamán mit tettem? Tárja a társaság elé.

MARGIT: Megkérte a kezemet, Lónyay. De én nem válaszoltam önnek.

BLASKOVICH: Engedelmmükkel, én most távozni fogok haza innen.

MARGIT: Még ne! Gróf úr! Hívassuk Mr. Cavalierot.

FESTETICS: Egy pillanat. Barátom, én arra inkább Lónyay gróf urat kérem fel. Tehát, Menyus, ezennel hagy el a birtokomat, legyél kedves.

LÓNYAY: A gátversenyen a klub tagjaként még indulni követelek.

BALTAZZI: És ezt még a nagyságos gróf úr sem tilthatja meg. Csakis Mr. Cavaliero.

CAVALIERO: *(be)* Mire várunk, Uraim? Last orders, please! A piros gömb adott jelre rövidesen felhúzzatik.

MARGIT: Egy pillanat, uraim. Mr. Cavaliero! Versenydíjat ajánlani van jogom?

CAVALIERO: Versenyszabályba nem ütközik.

MARGIT: Én, mi női erőmből telik, a legnagyobb díjat ajánlom fel a győztesnek.

CAVALIERO: S mi legyen az?

MARGIT: Uraim! Lónyay Menyhért tegnap a kezemet kérte. Viszont a mai vadászaton másik kérő jelentkezett. Nevezetesen a megmentőm, Blaskovich Erneszt úr. Az imént a tisztáson hevertemben kijelentette, férjem kíván lenni. Tehát legyen köztudomású hogy én, Zichy Margit, bárki is érne előbb célba a nevezők közül, annak felesége leszek, és erőm szerint őt boldoggá és birtokaim urává teszem. Ez az én díjam, és legyen köztudomású.

CAVALIERO: Grófnő! Uraim Let's go!

BLASKOVICH: Ez valami sötét tréfa?

MARGIT: Ha nevez, Erneszt, a színeimben indulhat.

FESTETICS: Neszti? Megtiltom neked! Hallod?

BLASKOVICH: Mit itt mind... Engem... Mindenki előtt...

MARGIT: El tud engem képzelni Lónyay karjaiban?

BLASKOVICH: Nekem csak a zabom jó. Abban semmi képzelet.

MARGIT: Mégis győzzön Waternimph-fel. Magáé leszek. Kívánom.

LÓNYAY: A lehetetlent, Margit? Waternimph egy öreg állat. Amiként a gazdája.

FESTETICS: Menyus! Ez volt az utolsó szavad!

LÓNYAY: Mr. Cavaliero! Én Ironboy-on indulok.

CAVALIERO: All right.

BLASKOVICH: Mr. Cavaliero! Blaskovich Ernő Waternimph-fel nevez!

CAVALIERO: All right!

BLASKOVICH: Margit! Hallhatom a biztatást? *(el)*

MARGIT: Waternimph-et fogok kiáltani! Waternimph! Waternimph!

FESTETICS: Neszti! Neked nem ez a nő kell! *(el)*

BALTAZZI: Mr. Cavaliero! Grófnő! Hogy nős vagyok, nem kifogás. Kalifával nevezek.

Görög vagyok, s az én vallásomban a bankjaim könnyedén intézik a válást.

MARGIT: De csak ha győz, Baltazzi. Hallotta mindenki.

BALTAZZI: Bécsben fogunk élni. Mellettem szabad lehet.

MARGIT: Én, Baltazzi, el tudok képzelni bármit.

BALTAZZI: Én úgyszintén. *(el)*

CAVALIERO: Uraim, a piros gömböt! *(el)*

LÓNYAY: Ennyire akarod Waternimphet?

MARGIT: Ha esetleg a férjem lesz...

LÓNYAY: Blaskovich nem győzhet! Ezt te is tudod!

MARGIT: A birtokaimat előled zárolni fogom, Menyus, és erről szerződést írsz alá!

Margit magára marad

CAVALIERO: *(hangja)* Go!

I/2. SZÍN

Kastélyszoba, Keszthely

BLASKOVICH: (*magához tér*) Megöltem. Waternimph.

KAROLINA: Franzl!

BLASKOVICH: Hol vagyok?

KAROLINA: Festetics gróf úr kastélyában.

FRANZL: Keszthelyen.

BLASKOVICH: Megöltem Waternimpet!

KAROLINA: Nem! Él!

FRANZL: Waternimph is itt van az istállóban, él és virul Festetics úr többi lova közt.

Mikor el tetszettek bukni, csak a lábai kalimpáltak fölfelé, aztán rögtön fölállt.

BLASKOVICH: Waternimph?

FRANZL+KAROLINA: Az, az, az. Ép, szép, remek!

BLASKOVICH: Újságok megírták? Hogy felbuktam. A szégyent.

FRANZL: Hát igen.

KAROLINA: Nem! Nem!

BLASKOVICH: Ezt a nőt ki küldte? Most rögtön elviszel innen. Azt nem lehet. Még nincsen úgy. Ez a nő hallgasson. Ez a néember nincsen.

Karolina ki

BLASKOVICH: Franzl. A hatodik akadálynál buktam, ugye? És hangtölcséren bekiáltották, hogy buktam.

FRANZL: Nem. Csak a végén. Csak a győztest.

BLASKOVICH: Ki volt az? (*csönd*) Lett esküvő? Lesz? (*csönd*)

FRANZL: Rögtön került hordágy. Festetics gróf úr személyesen felügyelt.

BLASKOVICH: Élvezte nagyon. Hogy szerepelt. A nézők meg röhögtek.

FRANZL: Nem úgy volt!

BLASKOVICH: Most rögtön mész Kisbérre. Viszed Waternimph-et.

FRANZL: Igenis.

BLASKOVICH: Fedeztetni akarom. Kisbéren két angol mén van hágatásra való, s Buccaneernak tisztább a vérvonala. Én roppant tudok disztíngválni. Cambuscan silány. Láttad már a csüdjét?

FRANZL: Igenis.

BLASKOVICH: Franzl! Megöllek, ha nem parancsra fedeztetsz! Kincsem, az lesz a neve. Hazamegyek, és az a csikó lesz egyetlen kincsem. (*visszadől*)

FESTETICS: (*jön*) Neszti bátyám!

FRANZL: Igenis. (*el*)

FESTETICS: Félve kérdezlek, hogy vagy?

Nincs válasz

12

FESTETICS: Mon amie. Bécsből jövök. Figyelsz?

BLASKOVICH: Nem érdekel.

FESTETICS: Őfelsége fogadott. Előterjesztésemre üzent neked. Érted? Őfelsége a császár neked üzen, Erneszt.

BLASKOVICH: Nevemet említetted? Megengedtem?

FESTETICS: Őfelsége általam üzeni, mivel, midőn ő a megtorlást követőleg először Bécsből látogatni idejött, a határnál csak te merésztetted fogadni őt, a híres négy feketés fogatoddal, ezért te az ő trónra lépésének 25. jubileumára Ferenc József rendben részesülsz.

BLASKOVICH: Atyád beszélt rá erre a marhaságra.

FESTETICS: De a vele járó birtokadományban kifejezett különleges kegy horribilis nagyságát hallva...

BLASKOVICH: Már nem kell a kegy.

FESTETICS: Sajnálom, de ha ezt visszautasítod, nem lehetsz barátom.

BLASKOVICH: Vitess el innen.

FESTETICS: Magyarország már békében van őfelségével, ne félj tőle, ünnepelt leszel.

BLASKOVICH: Fehér házamhoz, világoskék egem alá megyek vissza. Csikóm lesz Waternimph-től. Más semmi.

FESTETICS: Megőrültél. Te felháborodásban szenvedsz.

BLASKOVICH: Csak nemtörődömségben. Mostanáig égett és zsidongott és szorult a szívem. De megenyhült. Sőt elmúlt.

FESTETICS: Nem ez volt a te bajod... A grófnő! Margit!

BLASKOVICH: Mit akarsz?

FESTETICS: Eljött. Hozzád. Ideutazott, Neszti.

BLASKOVICH: Be ne jöjjön!

MARGIT: *(bejön, mögötte Lónyay, aki némán megáll)* Mit hallok, Erneszt! Úgy néz ki, mint a halál. Akkor is köszönöm. Köszönöm, hogy értem nevezett Walternimph-fal.

FESTETICS: Vissza akarja utasítani a kegyet.

MARGIT: Az enyémet? Úgyse tudja.

FESTETICS: A császári kegyről beszélek.

MARGIT: Micsoda férfi! Bámulom. – Lónyay! *(utasítja)*

Lónyay kezét fog Blaskovich-csal

BLASKOVICH: Hogy esnek a mézeshetek, asszonyom?

MARGIT: Állandóság és ismétlés. *(Kézfogás)*

FESTETICS: Adja értésére, ha uralkodót sért, az ajándékozó kéz mindent elvenni is képes.

MARGIT: Ha Ernesztnek úgy van kedve!

FESTETICS: Utoljára kérdem. Az a felséges kéz vegye le magát, rólad? Mi a válasz?

BLASKOVICH: Mondjad neki, beteg vagyok. Csak bajom van a sokból. Ha meg elveszi, amim van, a bátyáimnál meghúzódok.

FESTETICS: Ha közölnöm kell őfelségével, hogy elutasítod a kegyet, nem tudhatom úgy tompítani a szót, hogy a megtorlás rólad elhárulhatna. S hogy rám is háruljon abból, magamnak meg nem engedhetem. El kell tehát zárkoznom tőled. El kell itéljelek, távoznod kell köreimből. Rád se nézhetek, Erneszt.

BLASKOVICH: De vinni kell. Elvitetsz? Kicsinyke Festetics.

FESTETICS: Nagy, kényelmes kocsit adok haza neked. Kölcsönbe. *(el)*

MARGIT: Brávó, Erneszt!

BLASKOVICH: Kegyed nem utál? Esetleg viccből.

MARGIT: Maga most nem gondol rólam komolyan, s belátom, nincs is oka rá. Ha csak a szíve legmélyén nem érez okot s jogot. Mikor ott, a tisztáson hevertem kibontva, maga azt mondta, én telivér vagyok.

BLASKOVICH: Én ezt? Ugyan, kérem.

MARGIT: Bennem bíznia kell. Szemembe nézzen.

BLASKOVICH: Mit akar?

MARGIT: Egyszer estem le életemben lóról. Nekem nem lehet gyermekem. Ajándékozzon meg.

BLASKOVICH: Jó, tartson gyermeknek. Mivel ámít?

MARGIT: Waternimph. Fedezteti, ugye? A kedvemért.

BLASKOVICH: Saját elhatározásból. Nem értem a finom cseleket. Most meg mit akar?

MARGIT: Szemembe! Ne legyen Buccaneer az apa. Erneszt! Waternimph-fel mást kell fedeztetni. Higgyen nekem. Hisz?

BLASKOVICH: Nincs jobb.

MARGIT: De! Kerek pata, bozontos ízület. Emelt nyak, kis fej, tágas orrlyuk, ép szem.

BLASKOVICH: Önmagáról beszél, Margit?

MARGIT: Én kanca vagyok, Erneszt. Cambuscanról. Széles szügy, karcsú láb. Jól tudja őt maga is. Vaskos far, lágy bőr, micsoda sörény! És eddigi utódai!

BLASKOVICH: Téved!

MARGIT: *(erőt vesz dübén)* Erneszt! Én megvenném azt a születendő csikót. Mindenáron. Akarom. Erről a vágyamról még nem szóltam...

BLASKOVICH: Franzl!

Karolina Franzl be

BLASKOVICH: Vigyetek! Menjünk már.

KAROLINA: A gróf úr üzeni, hogy...

BLASKOVICH: Takarodjak, tudom. Franzl! Mész Kisbérre! Viszed Waternimph-et. Diktálok tenyészlevélt. Buccaneer, grófnő! Buccaneer! Alászolgája! Jusst is!

MARGIT: Lányai, segítse!

BLASKOVICH: Nem kell senki nekem. *(Margithoz)* Látni se!

MARGIT: Fog maga látni engem nélkülem is. Azt ne higgye. Ismerem magam, hogyan hatok.

BLASKOVICH: Háhá! Én minden árnyékra meg nem ijedek.

Kiviszik

MARGIT: Franzl!

FRANZL: *(visszajön)* Parancs?

MARGIT: Waternimph? Felszerszámoztad?

FRANZL: Igenis.

MARGIT: Lábon viszed?
FRANZL: Igenis.
MARGIT: Akarsz látni férfiruhában? Mondd, igenis.
FRANZL: Mondom.
MARGIT: Hoztam nadrágot. Felvegyem neked? Velem jössz. Kibújok ebből, testem-
re húzom azt. Szemednek láttára.
FRANZL: Mert úgy óhajtja.
MARGIT: Mert útitársad leszek. Tudod, Franzl?
FRANZL: Ernyeszt úr megöl akkor engem.
MARGIT: Sosem tudja meg. Tanúja akarok lenni. Két szememmel látni azt.
FRANZL: Hogyan hágiák meg Waternimph-et? Kisbéren? Minden vágya ez?
MARGIT: S hogy testemen kicseréljem a ruhát.
FRANZL: Élő grófnőt én még csak tribünön láttam.
MARGIT: De cserébe egy szolgálatot akarok tőled. És azt te megteszed. Igenis?

I/3. SZÍN

Gödi tréningtelep

MAGGIE: Daddy! Daddy! Hozzák!
HESP: Hogyan? Hogyan jön?
MAGGIE: Lábon. Szekér mögé kötve. *(átadja a távcsövet)* Beindult az üzlet. Ez már
a kilencedik csikónk, Daddy! Híresek lettünk.
HESP: *(csak belepillant, máris visszaadja)* Waternimph leánya? Mi a véleményed?
MAGGIE: Ágaskodik, Robert! Forogni akar! De nem erővel. Illemtudó. Meggyőző-
dés? Mintha nem volna benne tűz. Úgy látom a tegnapi, az a kis Prince Giles
the First az fölötte van? Nem?
HESP: Az Baltazzi tenyésztés. Garantált vérvonal, kifogástalan felmenők. Mint egy
fekete gép.
MAGGIE: Ez sárga színű.
HESP: De ez is jó eredet.
MAGGIE: Milyen nyugodt. Szinte flegma. Micsoda mozgás! Hideg vérrel poroszkál a
kicsike. Suta gyermek. Véznaácska. Formáját sem akarod megítélni? Van benne
valami különös, Robert.
HESP: Nagy kár, hogy a gazdája kontár.
FRANZL: Mr. Hesp! Gnédige Frau! Ich küsse die Hände. Hoztam a kellő papírokat.
HESP: Csak magad hozod?
FRANZL: Ernyeszt úr leszállt a kocsiról. Gyalog jönnek kerülő úton. Előreküldött minket.
HESP: Éppen egy éves. Ugye?
FRANZL: Egy évig alapoztunk vele. Semmi tréning, rideg bánásmód. Ernyeszt úr állí-
totta: idomuljon a rideg világ dolgaihoz. Kincsem, az a neve. S ha majd az úrnál
tréningbe kerül...
HESP: Nem vagyok elragadtatva tőle.
FRANZL: Na, ettől tartott Ernyeszt úr, hogy ezt tetszik rá mondani. Ő is kételkedik.
MAGGIE: *(be)* Ugye milyen gyönyörű?

HESP: Nem is tudom.
 FRANZL: Az, hogy most homályos a sárgája...
 HESP: Tisztulhat, igen. Te ápoltad?
 FRANZL: Vele aludtam. Majd tréningben meg tetszik látni, miszter Hesp. Ő mindent eltűr. Vasból van.
 MAGGIE: Szénáját sóztátok?
 FRANZL: Csak nyalattuk vele a sót. Hetente egyszer.
 HESP: Buccaneer az apja.
 FRANZL: Igenis.
 HESP: Nem úgy nézném, hogy az a vérvonal Buccaneeré.
 FRANZL: Majd kijön rajta.
 HESP: Lépésben kétértelműen mozog.
 FRANZL: Megjárom. *(ki)*
 MAGGIE: Minden nagy egyéniségben van valami aránytalan. A bimbóban még elbújik a jövődő.
 HESP: Ne túlozzunk. Az a tenyésztő dolga.

Bejön Blaskovich, karján Karolina

BLASKOVICH: Mr. Hesp!
 HESP: Mr. Blaskovich! Nézem itt a csikót...
 BLASKOVICH: A hölgy a kísérőm. Partner, ha azt nézi.
 HESP: Találgatom itt, hogy ez a csikó eltérő...
 MAGGIE: *(közbeváág)* Mégis mitől vonzó.
 BLASKOVICH: Ha gondolja, ne vegye tréningbe. Nekem se tetszik. Kétértelmű.
 KAROLINA: Ne mondj ilyet. Hiszen szereted őt. Tudom.
 BLASKOVICH: Maga ne kotyogjon bele.
 KAROLINA: Szereti, Mr. Hesp. Csak magának se vallaná be. Az egyetlen kincse.
 BLASKOVICH: Honnan veszi ezt maga? Meg nem ütöttem, de...
 KAROLINA: Fáj neki elszakadni tőle. Ide se akarta hozni, tréningbe. Gyermekeének veszi.
 BLASKOVICH: *(rászól)* Karolina! Keményen fogtam, nem kíméltem. Szabad ég alatt éjszakázott legnagyobb fagyokban is.
 MAGGIE: Eltúrte?
 KAROLINA: Elhevert a jégen. Mert Kincsem fekvé alszik. Szegény drágám.
 BLASKOVICH: Attól van, hogy sosem beteg.
 HESP: Helyesen tette, uram. Jó alapot adott a trénernek. Csak egyet hiányolok. A szertelenséget. A tüzet. Mi ez a közöny?
 BLASKOVICH: Magának való. Bár én lettem volna kölyökkoromban ilyen. De hát el-kényeztetett az édesanyám. Aztán most egy ilyen csikótól is tanulhatok vén fejjel.
 KAROLINA: Csak tréfálkozik.
 BLASKOVICH: Igen, de nem magamon. Nos, Mr. Hesp? Kitűnő a zabom, híresen, nem is adtam neki sose répát. Mert kanca elli a csikót, de zab annak az anyja, így mondják mifelénk. Megtettem mindent, a legjobb mént választottam apának, Buccaneert. Lehet, nincs szerencsém. Illetőleg nekem biztos nincsen, már meggyőződése az... Hogy senkinek sincsen. Csak annak, aki képzelem.

MAGGIE: Bízunk a lóban, uram. Attól fejlődik.
HESP: Inkább a tréningtől. Ha megengedi... (*félrevonja Maggiet*) Göthös. Ilyen is marad.
MAGGIE: Acélos. Egy lenyomott rugó. A táplálást bízd rám. Kilenc gyereket szültem neked.
HESP: Azért vegyek tréningbe még egy kilencedik csikót? Fanatikus vagy, Maggie.
MAGGIE: Minden gyerek megváltó.
HESP: Ha az apja Szent József. Ezzel a Blaskovich-csal én nem fogok megegyezni.
MAGGIE: Csak nőkre hallgat. Tárgyalj vele, és engedd, hogy beleszóljak.
HESP: De csak egyszer. – Mr. Blaskovich!
BLASKOVICH: Nyilván észrevette, hogy a csüdje...
HESP: Az furcsa.
MAGGIE: ...és mégis.
HESP: ...ebben reménykedhetünk.
BLASKOVICH: Nem utasítja el? Persze, mert tetemes a tréning díja. Szinte sajnálom. (*nevet*)
HESP: Egy év, Mr. Blaskovich. Egy év. (*kézfogás*)
KAROLINA: Hiányozni fog nekünk, ugye, Ernő. Egy év nagy idő.
MAGGIE: Épp megfelelő, hogy szülessen gyermekük. Mr. Blaskovich! Hagyja itt Kincsemmel nálunk az istállófiút.
BLASKOVICH: Franz! Ha Mr. Hesp megelégné a vesződést Kincsemmel, rögtön hozod haza, addig maradsz. Engem várnak a csépléssel. Mr. Hesp!
HESP: Mr. Blaskovich!
KAROLINA: (*Maggie-bez*) Asszonyom! Hálásak vagyunk.
BLASKOVICH: Jöjjön.

I /4. SZÍN

Casino

LÓNYAY: Minél nagyobb valami, annál messzebből látszik kisebbnek.
FESTETICS: Miről beszélsz, Menyus?
LÓNYAY: Az adósságaimról.
BALTAZZI: Én az ön helyében, Lónyay, egy lehetetlen tétet mondanék.
CAVALIERO: Érdekesítőt mondott, Baltazzi. Melyik tét nevezhető lehetetlennek?
BALTAZZI: Amelyik legritkábban forog. Példának okáért a bank.
LÓNYAY: Ha kijön, azt tovább növelnem kell. Passz.
BALTAZZI: Ez esetben, uraim, mi növelhetnénk tétjeinket, hogy Menyus szerencsés esetben nagyobbat nyerjen.
CAVALIERO: Avagy még nagyobbat veszítsen. (*tesz*)
FESTETICS: Sose játsszál utolsó zsetont, Menyus.
LÓNYAY: Visszaváltsam? (*dönt*) Bank.
BALTAZZI: Állom. Ha Menyus veszít, már nem adok neki haladékot.
CAVALIERO: Ne felejtse Lónyay, akkor 24 órája lesz.
LÓNYAY: Ne féltsen Baltazzi! Nem lesz rá szükségem.
BALTAZZI: Akkor... Megduplázom. A bankot.

CAVALIERO: Én ellenben. Nem. Majd osztok.

FESTETICS: Kiszálltam.

LÓNYAY: Nem szabad nem hinnem benne, nem szabad, nem hinnem benne, csakis hinnem szabad nebbe. Állok elébe! *(veszít)*

CAVALIERO: Rien nő vá plü? Pardon!

BALTAZZI: A hitvесе, Lónyay, még rendelkezik.

CAVALIERO: Kell, hogy kisegítse.

BALTAZZI: A hitelezőit értve ezen.

FESTETICS: Mintha nem tudná. Hogy Margit zárolta saját vagyonát Lónyay elől.

BALTAZZI: Azt hittem, csak rebesgetik. Akkor nincs más hátra, grófom, lője főbe magát.

LÓNYAY: Hétpecsétes titok, hogy mi tart vissza ettől.

BALTAZZI: Hogy gyönyörű felesége van?

FESTETICS: Menyus római katolikus. Akárcsak én. Mi sosem leszünk magunknak gyilkosai.

BALTAZZI: Nocsak. Adjak hálát az égnek, mert görögkeleti vagyok? Bármikor főbe durranthatom magamat?

LÓNYAY: Az minden kereszténynek tilalmas.

BALTAZZI: De ha kedvem támadna hozzá. Mondjuk megszőktetnék valakit. Egy hitvest, egy neves európai uralkodóházból... Mondjuk Monacóból... És vele kastélyomban botrányos együttélésbe kezdenék...

CAVALIERO: Akkor katolikus uralkodója – nevezzük Ferenc Józsefnek – önt kitagadná kegyeiből. De csak míg a pápa őszentsége annak a hercegnének a válását nem engedélyezi. De hát ön – ugye Festetics – folyamodott?

FESTETICS: Igen. Folyamodtam őszentségéhez, hogy engedélyezze a hercegné válását férjétől.

CAVALIERO: És a pápa? Nem engedélyezi a válást?

BALTAZZI: felsége személyes parancsára mondom neked, hogy Festetics gróf már nincsen sem a Burgban sem a Vatikánban. Kegyvesztett lett. Egyaránt. Főbe azért a te helyedben sem lőném magam.

FESTETICS: Semmi okom rá, amíg Mary Hamilton engem szeret. Újabb kérvényt küldök őszentségének. Az én ügyemnek még lehet kedvező a kimenetele.

BALTAZZI: De Menyus ügyére is létezik kedvező megoldás. Megengedi, hogy felajánljam? Menyus! Mit szól hozzá? *(megpillantja az érkező Margitot)*

CAVALIERO: Grófnő!

BALTAZZI: Grófnő!

MARGIT: Uraim! Ha befejezték a partit, engedjék meg, hogy Festetics grófnál érdeklődjem egy bizalmas ügyben.

FESTETICS: Az ügy már nem bizalmas. A szóbeszéd igaz, de a helyzet nem kilátástalan.

MARGIT: Van még remény a válás ügyében?

FESTETICS: Inkább Baltazzit hallgassa meg. Lenne egy javaslata. Valamennyien kíváncsiak leszünk a véleményére.

MARGIT: Uraim!

BALTAZZI: Lónyay gróf úr!

LÓNYAY: *(maga elé meredve)* Hallgatom.

CAVALIERO: Feltehetőleg újabb kölcsönt kínál, Baltazzi.

BALTAZZI: *(le nem veszi a szemét a nőről, aki elrántja a kezét)* Sokkal többet.

MARGIT: Férjem veszteségei engem nem érintenek.

BALTAZZI: Mindent tudok. Kimerítőleg érdeklődtem kegyed felől.

LÓNYAY: *(feláll)* Ez esetben távoznom kellene? Margit?

MARGIT: Igen?

LÓNYAY: Mindig rajongója maradok.

MARGIT: El is várom.

LÓNYAY: És tiszteletben kell tartanom az összes akaratát.

MARGIT: Tehet mást?

FESTETICS: Jössz velünk a pályára, Menyus?

CAVALIERO: Ironboy is indul.

LÓNYAY: Minek? Ha már nem az én színeimben. Azért kíváncsi vagyok. Ez még megmaradt nekem.

CAVALIERO: Helyes. A társaság ilyenkor formát képez. Grófnő!

MARGIT: *(miután kettesben maradt Baltazzival)* Én semmi módon nem fizetek a férjem után.

BALTAZZI: Ne legyen szívtelen. Neki egyetlen tulajdona már csak a revolvère.

MARGIT: Nekem kell a pénz. Minden vágyam, hogy telivéreket vásároljak. Teszem azt Blaskovich Nesztitől.

BALTAZZI: Hogyne, kancacsikó Walternimph-től... Ki is az apa? Buccaneer?

MARGIT: A tenyésztő könyv szerint.

BALTAZZI: Valójában?

MARGIT: Cambuscan az apamén. Oda hatottam. Némi vesztegetéssel. De ez titok.

BALTAZZI: Hölgym, ön tenyésztőként is ragyogó. A barbár Nesztivel miért tette ezt a jót, mondja?

MARGIT: Hogy aztán a csikót, Kincsem a neve, megszerezhessem.

BALTAZZI: Hogyan? Neszti Kincsemet el nem adná.

MARGIT: Nekem igen. Hatással vagyok rá.

BALTAZZI: Énrám is. Prince nevű ménem szerepel az álmaiban?

MARGIT: Elsőként.

BALTAZZI: Olcsó leszek.

MARGIT: Milyen mértékben?

BALTAZZI: Legteljesebb mértékben, ha... beleegyezne, amibe a férje is...

MARGIT: Mit kér érte?

BALTAZZI: Hát nézze. Princért, madame, a lelkét is.

MARGIT: Tartósan?

BALTAZZI: Istálló-tulajdonostárs gyanánt. Tudom, a színei: piros-fekete. Prince azokban indul már holnap. Túl nagy ár?

MARGIT: Nem.

BALTAZZI: Tévedek, ha azt mondom, Európa két legnagyobb tenyésztője kerül most szorosabb közelségbe?

MARGIT: S ha Európáé, Aristide, akkor a világé.

I / 5. SZÍN

Tréningpálya, Göd

Hesp, Madden bent

CAVALIERO: Á! Bécs és Hannover is képviselve. Örvendünk, uraim! Ezen a szép tavaszi napon a nagyérdemű Mr. Robert Hesp kilenc, tudásban és készségben szinte egyenértékű kétévest bocsát ki istállójából. Kilenc nyeretlen telivér vár a startra mostan, s ha én azt kiáltom nemsokára: „Go!”, megnyílik előttük egy-egy fényes életpálya, inszakadtából nekirugaszkodhatnak a kitárulkozó jövőnek. Egy évig tréningeztek erre a napra, ifjúi életük legelső versenyére a kiváló Mr. Hesp kemény keze alatt. *(lelép a székről, rámutat)* Robert! Kérem. Csak néhány szót.

HESP: Úgy vélem... Ott jön.

MADDEN: Micsoda egy ironikus alak. S az a hölgy vele?

HESP: A maitresséje.

MADDEN: Együgyű teremtésnek tűnik.

HESP: Megkérhetem, ne udvaroljon neki?

MADDEN: Szükszavúság, uram?

HESP: A tét komoly, Madden.

KAROLINA: Ha gondolod, hátramaradok tőled.

BLASKOVICH: A futam végeztével vágtatunk haza. Addig segítsen. Szólaljon meg, ha én nem bírnék, egyetlenem. Csak ne tegezzen ebben a baromvásárban.

HESP: Mr. Blaskovich!

BLASKOVICH: Mr. Hesp?

HESP: Kincsem kiugró formában van.

BLASKOVICH: Mondotta valaki ezt önnek? Mert a híresztelés nem tőlem ered.

HESP: Alaposan megismertem a lovát. Egy év tréning alatt, elhiheti.

BLASKOVICH: Hiszek önnek, de akkor kikötésem, hogy ön is higgyen nekem. Példának okáért, miért nem mutatják be magukat a hölgynek?

HESP: Mert nem vagyunk feljogosítva.

BLASKOVICH: Kérem... Karolina, kedvesem, ez itt Mr. Hesp. *(Hesp kezét ráz a hölgygel)* Angol, azért nem csókolja meg az ön kezét. A másik pedig nekem nem mutatkozott be. *(Hesphez)* Ez kicsoda?

MADDEN: *(kezét csókol)* Hölgyem! *(kezét nyújtja, Blaskovich nem fogadja el)* A nevem: Madden.

BLASKOVICH: Hallhattam önről?

MADDEN: A jelen világ legjobb zsokéja. És a hosszú jövőé úgyszintén.

HESP: Angliából hívtam. Mit gondol, miért?

BLASKOVICH: Engem pedig Karolina hívott. Gondolhatja miért! Nélküle el se jöttem volna.

HESP: Kérjük, engedélyezze, hogy a mai bemutatón Mr. Madden induljon Kincsemmel. Próbaképpen. Így civilben, hisz ez háziverseny.

MADDEN: Uram! A zsoké erősen számít, lássa be.

BLASKOVICH: A zab számít. Meg a telivér, az viszont zabból van. S a birtokomon terem a jelen világ legjobb zabja, úgyhogy Kincsemet az ápolója fogja lovagolni máma. Slussz. Ide gyere, Franzl!

FRANZL: Ernyeszt úr...

BLASKOVICH: Most kuss legyen.

MADDEN: Uram, a zsoké megmondjam, mennyire számít? Zsoké: 70 százalék, ló: 30 százalék.

BLASKOVICH: Én megvetem a remény aljasságát. Emberre, lóra többé nem teszek. Hogyha Kincsem, nyeregben népszerű zsokéval esetleg megfelelően szerepelne, akkor a tenyésztőre árnyék borul. Franzl! Kincsemmel te indulsz. Slussz!

FRANZL: De...

BLASKOVICH: Egyetlen kifogást mondhatsz! Csak egyet!

FRANZL: Tisztelem őt, Kincsemet. Rajongva. Nem tudnám nógatni. Nem visz rá a lélek, hogy bántsam őt.

BLASKOVICH: Indulsz! Nem tudja nógatni. Bűdös kölyök.

FRANZL: Aztán majd engem vádol. *(el)*

MADDEN: Így fel nem mérhető Kincsemnek a formája, egy istállófiúval...

BLASKOVICH: Önt én meg se hallom. Világzsoké. Beképzelt.

Madden nekimenne, Hesp akadályozza

HESP: Madden!

MADDEN: Mit hisz? Hogy ő egy maharadzsa?

HESP: Az lesz. Túrje el tőle.

Visszajön Cavaliero, Festetics, Baltazzi és Margit. Az ő másik oldalán Lónyay

CAVALIERO: Ez eddig rendben is volna, foglalj el a helyed kérlek, de most engedelmekkel, nekem rövidesen a rajtnál a helyem. Grófnő! Mr. Baltazzi! Külön felhívnam becses figyelmüket Mr. Baltazzi induló kétéveseire, Prince Giles the Firstre...

MARGIT: Prince már az enyém, Cavaliero.

BALTAZZI: Őt én Zichy grófnőnek ajándékoztam, Mr. Cavaliero.

CAVALIERO: Bocsnatot kérek, elfelejtettem. Tehát felhívnam figyelmüket a Mr. Hesp által is nagy jövőt remélő Prince-re, aki most már Zichy Margit grófnő tulajdona. Uraim, a piros gömböt! *(Ki)*

BLASKOVICH: Így lesz? Már nem is köszönünk?

LÓNYAY: Kincsem az abrakoló fiúval indul? Fantasztikus híreket hallottam róla.

FESTETICS: Mindenfélét beszélnek. Csak hát Neszti lova. Nem lehet tudni.

Karolina kis ibolyacsokrot nyújt át Blaskovichnak

BLASKOVICH: Mi ez?

KAROLINA: Ha győz a lovad, add oda neki.

BLASKOVICH: Hogy falja fel?

KAROLINA: Tűzd bele a homlokszíjába. Így szoktátok mondani. Homlokszíj!

BLASKOVICH: Kinevetnek a virággal. Hova tegyem?

LÓNYAY: A zsebedbe, Neszti.

BLASKOVICH: Csak elhervadna. *(visszaadja)* Futam után rögtön indulunk haza. *(nézi a rajthoz állókat)* Melyik az? Kincsem.

LÓNYAY: Az ott. Prince mellett.

BLASKOVICH: Randa a szőre. Matt. Nagyot változott. És nem javára.

LÓNYAY: Fiatal még.

BLASKOVICH: Mitől ilyen szegletes lett a feje?

HESP: Az anyai nagyapjától örökölte, Melbourne-től. Ez a vérvonal egyik nagy titka. Hogy kancák formázzák a mént.

BLASKOVICH: Tudom. De hát az a Melbourne egy fenomén volt.

MADDEN: *(átszó)* Háromszor nyertem Melbourne-nel. Abból kétszer Eponban. Járt már ott, Mr. Blaskovich?

BLASKOVICH: Angliában? Ki nem állhatom a hullámozást. Hányok tőle. Mire várunk? Essünk rajta túl. *(megszólal a rajtharang)* Na végre!

CAVALIERO: *(hangja)* Go!

Nézik a versenyt. Nevetés

BLASKOVICH: Elindult már? *(megragadja a nő kezét)*

KAROLINA: Jaj, Erneszt. Áll és legelészik a startnál.

BALTAZZI: Biztos éhes!

KAROLINA: Kincsem! Kincsem! Menj már!

BLASKOVICH: Megölöm Franzlt.

KAROLINA: Nógatja pedig. Nézze!

BLASKOVICH: Gyöngén. Kisasszonykodik. Csak körbeforog. Nevetség.

FESTETICS: A mezőny már 100 méterre jár. *(felugrik)* Elindult! Neszti! Kincsem elindult.

BLASKOVICH: *(visszafordul)* Megy! Megy! Megy! Hogy megy!

Nevetés, taps

KAROLINA: *(nevet)* A célban folytatja a legelést!

BALTAZZI: Mondtam, hogy éhes.

FESTETICS: A mezőny csak most, Erneszt! Most ér célba. Láttad? Duplájára nyúlt a teste. Hat lóhosszal vert.

MADDEN: Mr. Blaskovich! Uram! Ön nyert. Megnyert engem.

BLASKOVICH: Tápiószentmártont láttam magasból. Világoskék ég, hófehér ház. Tegnap álmomban. Én álmodtam meg! Én!

CAVALIERO: Helyes, hogy már a színeit tervezi.

MADDEN: Világoskék és fehér? Nem elég rikítóak a pályán.

BLASKOVICH: Ne vicceljen. A zöld füvön? Ezek lesznek az én színeim. Juszt is, te angol.

HESP: Tulajdonossal ellenkezik, Madden?

BLASKOVICH: Az én földem. Az én zabom. Az én halványkék egem. A kutam vizei.

Azok neveltje! Nem szabad. Nem hihetem.

BLASKOVICH: A kutam vizei nevelték fel. Az egem, a zabom, a kezem!

HESP: Figyelmeztetem, az én tréningem is.

BLASKOVICH: A kutyának a fasza, az a maga tréningje. Az.

Hesp megbántva hátralép, sebet kapott

BLASKOVICH: Uram! Mr. Hesp! Nézze. Praxisában olyat még nem tapasztalt, hogy pillanatnyi forma?

HESP: Bármi előfordulhatik.

BLASKOVICH: Akkor értse kételyeimet, kérem. Kételyemet önmagamban, hogy ez a győzelmecke pillanatra a fejembe szállt. Elismerésem. Ö... ö... Mit mondhatnék? Ettől Kincsem a jövőben lehet még csapnivaló?

HESP: Ha gazdája akadályt képez neki...

MADDEN: S a megfelelő zsokétól, trénerétől őt elveszi...

BLASKOVICH: *(Hespnék)* Jó. A részesezésében megállapodunk. Felkérem, Mr. Hesp, tartsa formában Kincsemet. Az én lovamat.

CAVALIERO: Uraim! A Hesp istálló kilenc lovát a jövő héten kiviszem Németországba, ott fognak futni jelentős díjakért. *(taps)*

HESP: Megengedi, Mr. Blaskovich, hogy Kincsemmel Madden induljon Berlinben?

CAVALIERO: Németország 5 éve egyesült. Európa leggazdagabb országa. Azok a díjak ott, úgy sejtem, értékesek lesznek.

HESP: De a német versenyegyletek csak saját tagjaiktól fogadnak el nevezést, érti, uram?

CAVALIERO: Kincsem az én színeimben kell induljon, kérlek szépen, Erneszt. Nevem alatt. Egyelőre.

BLASKOVICH: Fekete és sárgacsíkos sapka?

MADDEN: Mutat a zöld füvön. Ne önézeteskedjen.

MARGIT: Erneszt, gratulálok! *(csókolja)* Baltazzinak pazar ajánlata van Kincsemre. Mondhatom? *(nézi a férfit)* Emlékszik maga még reám?

BLASKOVICH: Nem, nem! Ezt az ajánlatra mondtam, Margit.

MARGIT: Baltazzi ajánlata Kincsemért 10 ezer forint. Azon ön fél tucat kitűnő csikót vehetne a szerencsés keze alá.

BLASKOVICH: Hogy szerencsés a kezem? Azzal magyarázza? Téved.

MARGIT: Kincsem a mi kettőnk lova. Tudja meg.

BLASKOVICH: El akarná venni tőlem kegyed is? Elég! Kincsem nem indul többé! Semmi pénzért, másnak színeiben, másnak lovaként, hozzá másnak semmi köze, ő csakis az enyém. Viszem haza! Nekem és az én Kincsemnek nincsen szükségünk senkire. Érték én annyira a lóhoz, hogy ezennel kijelentsem, amit ma futottunk: lehet pillanatnyi forma! És a turfnek mulékony világában legszörnyűbb szégyen a visszaesés! Franz! Otthon tartunk háziversenyeget, és te maradsz a zsoké!

MARGIT: Erneszt, bizonyítani tudom, hogy én vagyok, aki a lóhoz jobban ért, mert Kincsem születésében közreműködtem tevőleg. Hallgasson meg! Franzl a tanúm!

BALTAZZI: Egy szót se, Margit! Én a vételáron emelek. Halljam, mit mond, Blaskovich! Az összeget.

BLASKOVICH: Karolinám! Én mégiscsak kérném, adja ide azt a csokrot! A lovamhoz akarok menni!

KAROLINA: Ugye, hogy odamegy hozzá. Jól esne neki. A homlokszíjába tűzze.

Blaskovich ki, Baltazzi ki, közben valamit beszél

FESTETICS: Margit! Szóljon hozzá! Győzze meg! (*ki*)

MARGIT: A győztes én vagyok, és nem tudja senki. Senki. Ezt az embert én el fogom venni magától, picinyem.

KAROLINA: Ennek az embernek én fogom varrni a színeit. Kincsemre az én csokromat tűzi. Érti?

MARGIT: Prince, a fekete mén az enyém.

KAROLINA: Láttam. Kincsem hat hosszal most győzte le.

MARGIT: Kincsemet Prince fogja meghágni. És a csikó is enyém lesz.

I/6. SZÍN

Bécsi pálya, a mázsálónál

HANG: A nagyhercegi díjért induló futamban a totalisateur a hétszer győztes Kincsemre mostantól nem fogad el tétet. Csakis a második helyezettre lehet játszani.

MADDEN: (*hozza a nehéz nyergét*)

CAVALIERO: Mr. Madden! Azonnal tegye le! Utasítom!

MADDEN: Parancsoljon, uram. Íme, a nagy Kincsem nyerge.

HESP: Mr. Cavaliero pontosan tudja.

CAVALIERO: Miért tesz úgy, mintha nem ismerné a szabályokat, Madden? Eltiltsam a rajttól?

MADDEN: Tegye meg, ha merészeli, hogy a bécsi Derby közönsége ne lássa a nagy Kincsemet.

HESP: Mázsált nyereghez start előtt csak a tréner nyúlhat, Madden.

MADDEN: Tessék! Nyolc ólomnehézék van benne. Ön a versenybíró elnöke, Mr. Cavaliero, az ön döntése volt, hogy Kincsem esetében legyen a súlytöbblet 16 kilogramm. Nem mintha aggódnék, így is fölényesen fogunk nyerni, de azért ez példátlan.

HESP: Miként a maga viselkedése, Madden.

CAVALIERO: Kihívóan kunsztozik, sportszerűtlen szórakoztat, komolytalan versenyez. Ezt büntetik a versenybizottságok egyre nagyobb súlytöbblettel.

MADDEN: Csak a tréneremtől fogadok el kritikát. 7 verseny, 7 győzelem. Nevemet Kincsemével együtt már Kínában is ismerik.

HESP: Emlékezzen, mit mondtam Iffizheimben magának?

MADDEN: Iffizheimben is győztem.

CAVALIERO: Maga ott 1000 méteres pályán a rajtnál öntelten vesztegelni kezdett, 100 méteres előnyt adva a mezőnynek...

MADDEN: Én, uram, fejben tökéletesen kiszámítottam, hogyan nyerhetek könnyedén. Felmérettem utána a pályát. Nem volt meg 1000 méter. 100 méter hibázott, aki kitűzette a póznákat. 100 méterből 200 lett a hátrányom, Mr. Cavaliero! Ott is Ön volt a versenytitkár...

24

CAVALIERO: Szemével mérte volna fel inkább a pályát!

MADDEN: Amire ön mérőszalaggal volt képtelen!

CAVALIERO: Micsoda! Nem is értem.

HESP: Úgy vélem a start előtt néhány utasítást kell adnom a zsokének. Megtenné, hogy mint a versenybíró elnöke, nyergeltet én helyettem? Szabályba nem ütközik.

CAVALIERO: Csak Angliában, itt Bécsben megengedhető. Errefelé slamposabbak. *(el a nyereggel)*

HESP: Köszönöm, uram.

Madden. Ha így folytatja, le fogom váltani. Világhírű zsokék közt válogathatok a csodakancára.

MADDEN: Hogyan győzök ezentúl?

HESP: Egyszerűen. Ne győzzön túl kihívóan.

MADDEN: Hanem? Feltartva? Könnyen? Kenterezzve? Hány hosszal?

HESP: Két hosszal. Mondjuk.

MADDEN: Megadhatja inchben is, uram.

HESP: Elég volt, Madden. Ma a páholyban ott lesz őcsászári felsége is...

MADDEN: Ugye tisztában van azzal, uram, hogy biztosra veheti a győzelmemet?

HESP: Tudom. Kincsem győzni fog.

MADDEN: És majd meglátjuk, hogy aztán kit hívat a páholyába a császár. Egy lovat biztosan nem.

HESP: Nem, hanem Mr. Blaskovich-ot,

BLASKOVICH: Mr. Hesp!

HESP: Uram! Madden úgy informált, ön utasította őt, hogy a rajt után engedje előre a grófnő lovát a fordulóra.

MARGIT: Igen, s azután könnyedén megelőzheti. Mi az Kincsemnek? Hát nem?

MADDEN: Ha jól irányítják.

HESP: A zsokét a tréner utasítja, nem a tulajdonos. Miért nem velem üzent Maddennek, uram?

BLASKOVICH: Mert maga nem adta volna át. És Kincsem az enyém. Madden! He-lyesbíték: egyszer se engedje Princet előre, csak szorosabban tartsa maga mögött. Így jó, Mr. Hesp?

MADDEN: Ha megtudhatnám, mennyire szorososan, Mr. Blaskovich...?

HESP: Semmi esetre sem annyira, hogy ezzel hírnevessé tegye Princet.

MADDEN: Meg tudnám tenni, hogy a pálya feléig-kétharmadáig visszatartva men-
nék, ezzel hátraszorítva Princet, majd úgy ugranék ki, hogy Prince második se lehessen. Uraim!?

MARGIT: Erneszt! Tiltsa meg!

HESP: *(félrehúzza Blaskovich-ot)* Uram! Ön Baltazzi úr kedvesének kérésére packázik.

BLASKOVICH: Vigyázzon!

HESP: Méltatlan a csodára ne legyen. Kincsem világhírű tulajdonosa egy mégoly kétes nő kedvéért...

BLASKOVICH: Bevallom, gondolkodom.

HESP: Mit kell gondolkozni itt?

BLASKOVICH: *(kibúzza magát)* Hogy melyiküket rúgjam ki. A zsokét vagy a tréner.

HESP: Holnap. Ma még a rajt előtt zsokének tréner ad utasítást. *(szólítja)* Mr. Madden! Kincsemet egyenesen a célba vezeti, de közben még csak csípőre sem teszi fél kezét. Lehető legtöbb hosszal.

MADDEN: De az akkor rengeteg lesz, uram.
HESP: Nyeregbe, zsoké. Súlytöbblet nem érdekes.

Madden és Hesp el

MARGIT: Erneszt! Mit ígért?

BLASKOVICH: Tartanom kell a fontossági sorrendet. Hespnek igaza van. Enyém a világ legjobb lova. Hozzám született le. Az enyém.

MARGIT: Nem. Ő az én tenyésztésem. Van jogom, Erneszt.

BLASKOVICH: Franzl!

FRANZL: Száron kell fognom Kincsemet, uram.

BLASKOVICH: Idejössz!

FRANZL: Nem, uram.

BLASKOVICH: Nem?!

MARGIT: Mert én győztem meg a fiút, hogy Waternimphet Cambuscan hágja meg. És Ión. Érti?

BLASKOVICH: Hazudik! Baltazzi szukája. Megront, elront...

MARGIT: Én mindent csak magáért. Mindig csak magáért. Nem érti, Erneszt? Kincsem a miénk. Le van kötelezve. A kettőnké ő. Csak a kettőnké. *(elfut)*

BLASKOVICH: Franzl!

FRANZL: Én nem... nem... Nem akartam.

BLASKOVICH: Hamisítottatok a könyvet?

FRANZL: Nem tudom.

BLASKOVICH: Tudod. Tudod.

FRANZL: Igen.

Blaskovich megöleli, nevet

FESTETICS: Erneszt! *(Franzl el)*

KIKIÁLTÓ: *(hangja)* A hétszer veretlen Kincsem Bécsben indul a császári herceg fensége különdíjáért. Döntetlen esetében azonnali kifutás. Kincsem, tekintettel eddigi fölényes győzelmeire, a versenyzsűri döntése szerint 16 kilogramm súlytöbblettel a nyergében startol. Versenyző telivér ekkora súlyt még sohasem hordozott. A hétszer veretlen Kincsem a császárvárosban indul.

FESTETICS: Erneszt!

BLASKOVICH: Ha autogramot kér, azt nem szoktam osztogatni.

FESTETICS: Erneszt. Kezdjünk mi ketten újabb futamot a startnál.

BLASKOVICH: Mindketten tömegérdeklődés tárgya lettünk. Ki-ki a maga kancája miatt.

FESTETICS: Én szeretem Mary Hamiltont.

BLASKOVICH: Én is Kincsemet.

FESTETICS: Már ne is haragudj, a monacói hercegné és egy...

BLASKOVICH: Egy csoda.

FESTETICS: Hozzá vagy kötve, száron vezet a saját lovad.

Mialatt dialogizálnak, elhangzik a „GO”, dobogva elindul a verseny, tömegzaj, folyik a futam, de ők rá se figyelnek

FESTETICS: És engemet is Kincsem irányít.

BLASKOVICH: Mit akarsz te Kincsemtől?

FESTETICS: Nevezd be őt a világ legnagyobb versenyére.

BLASKOVICH: Melyiket nevezed te annak?

FESTETICS: Goodwoodot. Angliában. A földkerekség legjobb lovai indulnak ott korlátlan pénzért.

BLASKOVICH: Á! Az nekem messzi van.

FESTETICS: A katolikus német Friedrich herceg ott, Goodwoodban reátenné minden maradék vagyonát és ezáltal visszanyerhetné régi fényét, amit uralkodója elvett tőle.

BLASKOVICH: Még csak nem is a magad érdekében folyamodsz?

FESTETICS: De igen, életemről van szó. Friedrich herceget a protestáns német császár összes birtokától fosztotta meg, miként engem fog Maryvel való botrányom miatt a mi felséges uralkodónk, ha a pápa továbbra sem engedélyezi a válást. Márpedig nem fogja. Viszont Friedrich herceg a pápa őszentségének kegyence. Befolyásos a Vatikánban. S ha visszagazdagszik Goodwoodban Kincsem által, akkor odahat a Vatikánban, hogy Mary a férjétől elválhasson, nőül énhozzám jöjjön, és akkor én már Keszthelyen nem élnék bűnös viszonyban, ezáltal kegybe kerülnék vissza, és a császár ismét fogadna engem a Burgban, hová most belépni tilos. Érted te a kombinációt? Tü komprí eszközö zso tö dí, Neszti? És lennének Maryvel gyermekeink, megmaradnának birtokaim, hazánknak válhatnék javára, alapítanék gazdasági iskolát, zabodat hadiszállításra protezsálnám, s mindez Kincsem által kivihető, mert ő... mert ő... mivel ő erre született.

BLASKOVICH: *(élesen)* Mire?

FESTETICS: Nemesebb ügyekre.

BLASKOVICH: Mire?

FESTETICS: Nem csupán arra, hogy te szűk látókörödben meggazdagodjál. Mert, Neszti, mi van a te istállódban? A világ csodája. El nem adnád énnekem, aki fiatalatnám nagyobb vonalú közérdekekre őt, elmennék Amerikáig, Kínába ővele, Angliába, jegyeznék részvényeket, latba vetném befolyásomat Szentpétervárot, akárcsak Bécsben, én globalizálni tudnám Kincsemet, mert máma a birodalmak harmonizált egyensúlyában élünk, nem is csak Tápiószentmártonban, ahogyan te. Én meg egy szerencsétlen love story miatt veszélyeztetett egzisztenciámmal vagyok itt gúzsba kötve, pedig...

(közönséglárma) Hallod? Ez ismét a te diadalod, amit sürgönyöznek világszer-
te máris. A császár mindjárt magához hívat, Neszti, jelentsd be neki, hogy Goodwoodba nevezél, mon amie! Mindenekre kérlek! Ófelsége is boldog lenne. Meg kell történnjen a válás! A walesi herceg általam üzeni neked Angliából, hogy Goodwoodban a győzelem után a páholyában fogadna téged. Kiátkozott bűnös vagyok a te kezében, érts meg. Én egy Festetics vagyok, rám bízva egy most elűszó szent hagyomány.

BLASKOVICH: Énnálam meg cséplés lesz, amikor a Derby! És nem állhatom a tengert! Kijön tőle a belem.

BALTAZZI: *(be)* Herr Erneszt Blaskovich! Parancsom van, hogy önt őfelsége I. Ferenc József császár urunk színe elé vezessem, aki legkegyelmesebben fogadni óhajtja önt.

FESTETICS: Na ez az, amitől én tiltva vagyok. Léphetsz a helyembe, Neszti.

Eltűnik

BLASKOVICH: Mi a megszólítás?

BALTAZZI: Felséges uram! De várj, míg őfelsége megszólít.

I/ 7. SZÍN

Császári páholy

BLASKOVICH: Felséges uram! Blaskovich Ernő, tenyésztőgazda, parancsára.

FERENC JÓZSEF: Herr Blaskovich! Szívünkben gratulálunk önnek veretlen Kincseméhez, akinek neve követségi egybehangzó jelentések szerint egész világon körbejárva kelt ámulatot, így növelve Osztrák-Magyar Monarchiánk szilárd és általános jó hírét. További veretlenségében bizakodva fogadja jókívánságainkat.

BLASKOVICH: Felség, én...

FERENC JÓZSEF: Nos? Ha kérelme van?...

BLASKOVICH: Felség, én...

FERENC JÓZSEF: Emelhet kifogást is. Ha úgy véli.

BLASKOVICH: A veretlen szó... Kincsemről a szó, hogy veretlen...

FERENC JÓZSEF: Úgy véli, szerénytelen? Hiszen tény, úgy tudjuk.

BLASKOVICH: Ténynek tény, de Kincsemre az a szó, hogy „verhetetlen” talán jobban illenék. Felséges engedelmével. Ő verhetetlen.

FERENC JÓZSEF: Legyen. Helyt adva kérelmének: ő legyen verhetetlen. Előlegezzünk ennyi bizalmat. És önnek is ennyi derűlátást a jövődöt illetően, ha más óhaja nincsen.

BLASKOVICH: És felség... Ha megengedi... Tassilo von Festetics gróf úr... hódolatteljes üdvözlését küldi. És könyörögve kéri felségedet, legkegyelmesebben fogadja őt... Ne haragudjon rá, csak mert a pápa őszentsége...

FERENC JÓZSEF: A telivérben mint fajtában az a csodálni való, hogy közülük minden időben akkor jelenik meg a legjobb, amikor a birodalmi jólét és ambíció a legmagasabb fokra emelkedett. Kincsem örvendetes létével így a mi virágzó Osztrák-Magyar Monarchiánkat példázza. *(el)*

BALTAZZI: Mi volt ez, Blaskovich? Ön azt hiszi, vissza tud élni lova dicsőségével. Hát nem. Élni nem tud vele. A császár születésnapját ünneplő bécsi fesztiválon győz Kincsemmel, és amikor az uralkodó az óhaja után érdeklődik, maga tanyasi problémát vet fel. Szerencsés korban a szerencse fia. És mondjuk ki a szót: méltatlanul. Kincsemhez fogható telivér a mi evilági pályáinkon nem futott még sosem. Egyáltalán tisztában van ezzel maga is?

BLASKOVICH: Én józan akarnék maradni, kérném.

BALTAZZI: A császár a fülem hallatára jelentette ki: „Egy ilyen értéket, mint ez a ló, birodalmi tulajdonba kell helyezni.”

BLASKOVICH: Nem eladó.

BALTAZZI: Ötvenezer. Tegyem hozzá, ezért a jelen világ összes többi telivérét egybegyűjtve megvehetnénk. Pontosabban: az százezret kóstálna. Legyen százezer. Ha Kincsem hatéves koráig futna és egyre csak győzne, Blaskovich, maga ezen összegnek épp a felét tenné zsebre öregkorára.

BLASKOVICH: Hétéves koráig fog versenyezni. Azután ménesbe tenném és a csikóiból... Na, a csikóiból mennyi hasznom lenne, Herr Baltazzi?

BALTAZZI: Maximum nyolcvanezer. Jó, legyen az ára kétszázezer. Az érték a fontos nem az ár! Kétszázezer, Blaskovich. Ennyit lóért nem fizettek és nem is fognak soha.

BLASKOVICH: Kincsem nem eladó.

BALTAZZI: Olyan még nem volt, hogy ne történt volna botlás a pályán. Legalább egyetlen botlás. Nem létezik tökéletes, Blaskovich, a mindenségben a véletlen csúfondárosan benne van. Ez volt az utolsó ajánlatom. Vegye ezt őfelsége üzenetének.

BLASKOVICH: Ebben az esetben... gondolkozom rajta. Hazudja helyettem a császárnak, hogy töprengésbe estem.

BALTAZZI: Mi a terminus, Blaskovich? Meddig töpreng?

BLASKOVICH: A goodwoodi angol Derby végeztéig. *(el)*

BALTAZZI: Á! Barbár zabkereskedő!

(folytatjuk)

